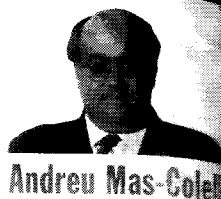

Les dues dimensions de l'Estatut

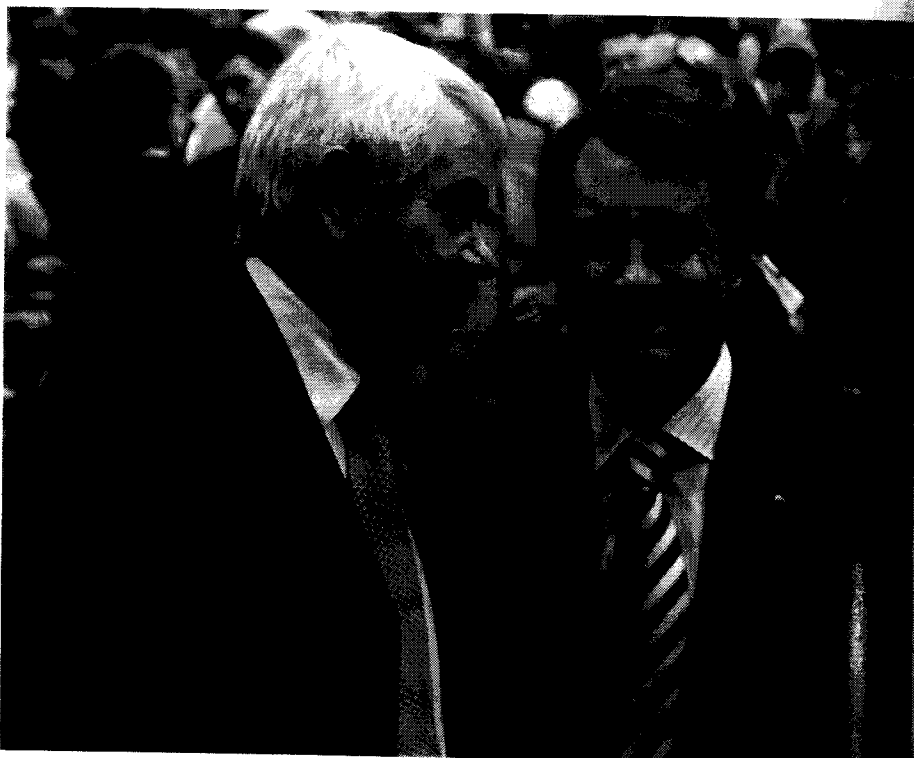
Andreu Mas-Colell

Pràcticament tot a la política catalana cal que sigui avaluat des de dos punts de vista: des de la dimensió de l'autogovern i des de la dimensió del model politicoeconòmic. Aquesta duplicitat és font d'algunes de les complexitats de la nostra política. Explica, per exemple, que tinguem cinc partits en el Parlament.

El Projecte d'Estatut aprovat pel Parlament de Catalunya és part de la política catalana, per tant, és avaluable des d'aquestes dues dimensions. Tots ho hem de fer i, pel que fa a mi, em permeto fer-ho en aquest article.

En la dimensió de l'autogovern la proposta és excel·lent. És molt notable, molt satisfactori i molt reconfortant que 120 diputats del Parlament de Catalunya sobre 135 s'hagin posat d'acord per reivindicar un nivell alt d'autogovern.

Pel que fa a la dimensió politicoeconòmica, permeteu-me manifestar-me amb una certa rotunditat: el Títol I de drets, deures i principis rectoris em deixa a mi, i penso que a molta altra gent que no és sospitosa de tebiesa en el tema de l'autogovern, en una posició molt incòmoda. Aquest títol és, principalment, l'obra d'un partit minoritari que no ha pogut deixar passar l'oportunitat de "col·locar" molts elements del seu programa dintre del marc de convivència de tots plegats, sabent prou bé que per a molts –jo mateix– els aspectes favorables en l'àmbit de l'autogovern ens farien defensar aferrissadament el paquet sencer.

“Una vegada tinguem l'Estatut vigent, el que vingui després dependrà, en gran mesura, de la multitud de lleis futures habilitades pel Títol I. Convé a Catalunya que aquestes lleis siguin assenyades. Em temo que el resultat final serà molt diferent si el Govern que desenvolupa l'Estatut inclou els inspiradors d'aquest Títol o és, en canvi, un Govern d'esperit més moderat”

En aquest Títol, d'un detallisme impropri (m'ha tranquil·litzat saber, per exemple, que a Catalunya estem a favor de la disminució dels accidents de trànsit), es recullen multitud de drets, però, si no m'he equivocat comptant, només tres deures. La paraula “cohesió” apareix sis vegades, la paraula “llibertat” només una. Les organitzacions socials són a tot arreu, l'empresa no surt pràcticament mai i quan apareix és amb reticències. Quan a l'article 45.5 es diu que “la Generalitat protegirà especialment l'economia productiva”, un es pregunta: qui decidirà què és productiu i què no ho és?

La societat que es dibuixa en aquest títol és una societat corporativitzada. Per exemple, l'article 28.2 afirma que “els consumidors i usuaris tenen dret a participar, directament per mitjà dels seus representants, a les administracions públiques de Catalunya”. És que establim organitzacions oficials de consumidors?

Ara correspon lluitar per l'Estatut. Fem-ho sense reserves. No serà fàcil. Una vegada tinguem l'Estatut aprovat i vigent, el que vingui després dependrà, en gran mesura, de la multitud de lleis futures habilitades per aquest Títol I. Convé a Catalunya que aquestes lleis siguin assenyades. Em temo que el resultat final serà molt diferent si el Govern que desenvolupa l'Estatut inclou els inspiradors d'aquest Títol o és, en canvi, un Govern d'esperit més moderat. És evident que l'Estatut mateix fa molt desitjable, com a factor de compensació i d'equilibri, que prevalgui la segona opció.